

PALDIES, KA ESI!

Mammu, tēti, ome, opi, audžumamma, audžutēti, tante, onkuli, krustmāte, krusttēv'...

Paldies, ka Tu par mani ikdienā rūpējies, gādā un centies mani saprast šajā dīvainajā laikā, kuru sauc par ārkārtas situāciju. Zini, mana dzīve, kopš vairs neesmu bērns, šķiet lielu daļu ir bijusi kā ārkārtas situācija ☺

Visa šī pieaugšana, patstāvīgu lēmumu pieņemšana, atbildība, profesijas izvēle, simpātijas un mīlestības, kārdinājums pamēģināt kaut ko aizliegtu un hormonālie “sprādzieni” ir bijušas kā kalni un lejas, tāpēc apkārt notiekošais man ir kā vēl viena leja, no kuras ar Tavu atbalstu, klātbūtni un mieru mēs visi izrāpsimies.

Es zinu, ka Tev bieži nav viegli ar mani, jo mēdzu neieklausīties, nemācīties, nenākt laikā mājās, bet tā es iepazīstu sevi un pasauli. Es to nedaru, lai Tevi sāpinātu vai iespītētu, lai gan jāatzīst, ka spītība man var arī dzīvē palīdzēt sasniegt mērķus. Pat, ja es rīkojos pēc saviem ieskatiem, es tāpat vienmēr dzirdu Tavu teikto.

Tu esi tik labs pieaugušais un piemērs man, cik tas ir Tavos spēkos. Es ticu, ka Tu centies, lai mums būtu labi. Piedod, ka reizēm aizmirstu pateikties vai pasmaidīt. Īpaši tagad, kad arī Tev ir apjukums par to ārkārtas situāciju, kā tas ietekmēs mūsu ģimenes veselību un ienākumus. Bet arī es esmu Tavš atbalsts! Tu man esi parādījis piemēru, kā atbalstīt tuvākos un es centīšos būt atbalstošs.

Jāatzīst, ka es reizēm baidos par attālināto mācīšanos, par to, ka ikdiena ir savādāka un nevaru satikt draugus tik daudz kā gribētos. Bet man taču ir svarīgi kontaktēties ar vienaudžiem, tāpēc paldies par tām reizēm, kad neliedzi man ilgāk “sēdēt telefonā”, neiebildi pret manu pastaigu un atgādināji par piesardzību – mazgāt rokas, 2m un visu pārējo ☺

Šādos brīžos arī saprotu, ka iet uz skolu ir daudz foršāk, nekā vienam cīnīties. Laikam tagad tik novērtēju to darbu, ko dara skolotāji. Es pats sev esmu kā skolotājs bez izglītības un pieredzes, bet Tev lūgt palīdzību man ir mazliet kauns...

Es gribu būt neatkarīgs, bet ja pavisam godīgi, tad vienlaikus arī aprūpēts un mīlēts. Ir jau ir man svarīgi, ka ir mājas, kur atgriezties un apziņa, ka Tu mani gaidi. Ja tā nebūtu, tad manā dzīvē būtu haoss. Tu un mājas iedodiet man sajūtu, ka ir droša vieta uz zemes un, ka Tev rūp mana dzīve. Man tas ir ļoti svarīgi!

P.S. Rakstītais ir apkopojums no ikdienas sarunām ar audzēkņiem.